

ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Страховий ринок — один із найдинамічних сегментів економіки і потенційно може стати важливою частиною її фінансово-інвестиційного механізму. Основні підходи до страхування в зарубіжних країнах зводяться до його значної ролі у різних сферах виробництва та фінансово-кредитної системи. Наприклад, структура польського страхового ринку відрізняється від структури вітчизняного кількістю компаній, співвідношенням компаній зі страхування життя та загального страхування, наявністю товариств взаємного страхування, рівнем монополізації ринку, часткою іноземного капіталу в статутних фондах страховиків та наявністю на ринку не лише компаній з іноземним капіталом, а й головних філій зарубіжних страховиків.

Із кількості учасників інфраструктури, які діють лише на страховому ринку Польщі, насамперед необхідно відзначити Речника застрахованих, Страховий гарантійний фонд і Фундацію (Фонд) страхової освіти. Перші два існують як обов'язкові інститути на підставі страхового законодавства. Речник застрахованих діє на підставі закону “Про страховий нагляд та про Речника застрахованих”. Основним його обов'язком є розгляд скарг та заяв застрахованих осіб стосовно дій страхових компаній і недержавних пенсійних фондів, а також експертиза проектів правових документів, пов'язаних з діяльністю страхового ринку. Речник застрахованих та його апарат фінансується за рахунок внесків страхових компаній та відкритих недержавних пенсійних фондів. Для страхових компаній розмір внеску складає 0,01% від суми зібраних платежів-брутто, для недержавних пенсійних фондів – 0,01% від суми сплачених внесків [1, С. 168].

Щодо страхування в США, то там не існує єдиної для держави системи страхування. Кожний штат має власне страхове законодавство. При цьому страхові організації мають широкі повноваження в розробці власної страхової політики, визначенні розмірів платежів, практики їх відрахування і відшкодування збитків, що є специфічною особливістю американського страхового ринку.

Діяльність всіх страховиків США ретельно аналізується трьома консалтинговими організаціями A.m.best, Standart&Poors, які щокварталу видають каталоги по їх роботі. Вони публікують офіційні рейтинги страхових організацій за надійністю для клієнта і дані за станом їх платоспроможності. Основними показниками, що аналізуються, є: фінансове положення, виплата за позовами і рівень сервісу, безпека і запобігання втратам, гнучкість в роботі організації, вартість послуг. Рівень втрат, доходи і коефіцієнт прибутку по

інвестиціях, і рівень дебіторської заборгованості вважаються основними критеріями ефективності роботи страховика.

Інституційна структура страхового ринку Великобританії представлена акціонерними організаціями, товариствами взаємного страхування, відділеннями і представництвами іноземних страхових організацій. Відповідно до директив ЄС страхові організації не мають права займатися будь-яким іншим видом бізнесу.

Особлива структура англійського страхового ринку — це система захисту страхувальників, а також відповідний страховий фонд, що формується за рахунок страхових організацій. Рівень відрахувань до компенсаційного фонду заснований на величині страхової нетто-премії, що збирається страховиком за договорами страхування. В разі банкрутства страхової організації засоби компенсаційного фонду будуть використані для компенсації повністю або частково їх втрат за договорами обов'язкового страхування.

Страховий ринок Німеччини має ряд особливостей. По-перше, має місце тісний взаємозв'язок страхового бізнесу з крупним промисловим капіталом, широко поширена взаємна участь в капіталі і в управлінні. По-друге, страховий ринок знаходиться під суворим контролем держави. Третя, і важлива особливість німецького ринку — банкострахування (банкоссюренс), коли страхова організація в своїх торгівельних пунктах займається не лише страхуванням, але і наданням банківських послуг. Німеччина — справжній світовий центр перестраховування, послугами якої користуються страхові компанії багатьох розвинених країн світу [2, С.23-25].

Для швейцарського страхового ринку характерне тісне переплетення національного і іноземного капіталів. Страхові організації часто є транснаціональними корпораціями з широко представленими зарубіжними інтересами. Для страхових організацій Швейцарії характерна активна інвестиційна діяльність на ринку капіталів. Більше 50% всіх активів страхових організацій розміщено у формі позик і інвестицій в облігації.

У розвинутих країнах світу створені інститути, які обслуговують і контролюють страховий бізнес. Нині це актуально і для України, оскільки давно назріла необхідність організації експертних служб: сюрвейерів, кваліфікованих менеджерів, консультантів з питань ризиків, інспекторів за позовами. Експертні служби повинні відповідати сучасним вимогам за рівнем технічного оснащення, спеціалізованих та експертних методик. У страхових організаціях відчувається нестача спеціалістів з актуарних розрахунків, статистики, юристів у галузі страхування.

Список використаних джерел

1. Білик І.В. Особливості структури та інфраструктури страхових ринків України та Польщі // *Теорія і практика фінансів: зарубіжний досвід* // *Світ фінансів*. – 2014. – №1(14). – С.168
2. Сіренко І. Аналіз розвитку страхового ринку та оцінка його перспектив / І. Сіренко // *Страхова справа*. – 2015. – № 3(35). – С. 23–25.